

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

“Kimsenin Yaptığı
Yanına Kâr Kalmayacak”

Hakim sınıfların boyalı basını, faşist cuntanın şeflerinden Orgeneral Saltık'ın yabancı basın mensupları ile 29 Ekimde yaptığı basın toplantısını bu başlıkla yansıttılar.

Faşist cuntanın şeflerinden Saltık yaptığı açıklamada “terörizme karşı mücadele” adını verdikleri halka saldırının dokümanı yaptı. Bu doküme hakim sınıfların bütün “sağ” ve “sol” teröre karşıysa “palavralarının gerçek yüzü ortaya çıktı. Saltık gözaltına alınan ve tutuklanan her altı kişiden beşinin “sol” kesime dahil olduğunu açıkladı. Hakim sınıflar, güneşi balçıkla sıvayamıyorlar. Saldırının “sol” kesim dedikleri halkın devrimci örgütlerine yöneldiğini açıklamak zorunda kalıyorlar.

Hakim sınıflar devrimci örgütlere, öncelikle de komünistlere aşırıca saldırıyorlar.

Hakim sınıflar partimiz taraftarlarına karşı bir kitlesel dava açma hazırlığı içinde. Şimdiye kadar açtıkları davalarda, partimizle şu veya bu şekilde ilişkisi olduğunu

iddia ettikleri devrimcilere ve komünistlere karşı 10 dan fazla idam cezası talep ettiler. Daha onlarca idam cezası talep edecekler. Partimiz taraftarları poliste ve zindanlarda en ağır işkencelere maruz kalıyorlar. Ama onlar Partimizin kurucusu ve önderi İbrahim Kaypak kaya yoldaş gibi “ser verip sır vermiyorlar” Hakim sınıfların bu komünistlere özellikle saldırması bizi şaşırtıyor. Çünkü hakim sınıfların faşist düzeni bizim can düşmanımızdır. Biz komünistler bu düzeni yıkmak için can feda bir mücadeleye atıldık. Onların bu komünistlere saldırması, bize duydukları nefretin, bideden korkularının ürünüdür. Ama korku ve saldırıları hakim sınıfların faşist düzenini er geç başlarına yıkmasını engellemeyecektir.

Hakim sınıflar yalnızca komünistlere değil; tüm devrimci ve ilericilere saldırıyor. Partimiz taraftarları yanında Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği (MLSPB), Dev-Yol, Dev-Sol gibi devrimci örgütlere karşı

da kitlesel davalar açmaya hazırlanıyorlar. Şimdiye kadar biri Kurtuluş, diğeri THKP/C Acilciler Örgütüne dahil olduğunu söyledikleri iki devrimciyi idam ettiler. Zeki Yusufoğlu, Mete Solatılğan gibi uzun süredir aradıkları devrimcileri kurşuna dizdiler. Her gün bir çok devrimci kurşuna diziliyor. Poliste, zindanlarda içkenoz hüküm sürüyor. Kürdistan bölgesi Cumhuriyet tarihinin en yoğun sulum dönemlerinden birini yaşıyor.

Bütün bunlar neden? Bütün bunların bir tek sebebi var. Hakim sınıflar halka ve özelikle de halkın en ileri kesimlerini içinde barındıran devrimci örgütleri saldırarak halkın örgütlenmesini durdurmak, mücadelesini bastırmak istiyor. Onlar böylece halkı huzur ve sükun içinde soyuya devam etmek istiyor. Emperyalizmin çıkarları, ülkemizde sınıf mücadelesinin bastırılmasını gerektiriyor. Emperyalizmin ülkemizdeki uçaklarının çıkarları, sınıf mücadelesinin, sümürtye ve baskıya karşı mücadelenin, devrim mücadelesinin bastırılmasını; 12 Eylül öncesinde ülkemizin dörtbir yanında yanan devrim ateşinin söndürülmesini gerektiriyor. Bu devrim ateşini söndürmek için hakim sınıfların elindeki esas araç, faşist terörün en uç noktasına kadar yoğunlaştırmaktır. Onlar bunu yapıyorlar. Emekçilerin dövüşerek, kan dökerak hakim sınıflardan söke aldığı tüm hakları adım adım geri alınmak isteniyor. Hakim sınıfların faşist cuntası, hakim sınıfların içinde de - mokrasi kısıntısı bulunan bütün yasalarına başta Anayasa olmak üzere işlerlikten kaldırdı ve değiştirdi.

Hakim sınıfların 12 Eylül operasyonu, gerek emperyalizm, gerekse onların uçakları açısından şimdilik başarılı olmuş görünüyor. Onlar 12 Eylül öncesinde yükselen ve yer yer hakim sınıfların silahlı güçlerine karşı kitlesel silahlı çatışmaya dönüşen, kitle eylemlerini şimdilik durdurmayı başardılar. Bunda açık faşist terörün yanında hakim sınıfların "sağ" ve "sol" teröre karşı "demogojisi" de belli bir rol oynadı. Faşistlerin teröründen bakan ve yılan halkın örgütsüz kesimi demogoji karşısında pasif birtavır içine girdi. Diğer yandan revizyonizmin ve reformizmin ilerici kitleler; özellikle işçi sınıfı içindeki önemli ideolojik ve örgütsel etkisi de 12 Eylül öncesinde özellikle büyük şehirlerde gelişen kitlesel eylemlerin geri çekilmesinde önemli bir rol oynadı. Legalizmin batısına batan, işçi sınıfını kolay başarı hayalleri ile uyutan, "Genel Grev" çağlıkları atan ama hiçbir ciddi hazırlık yapmayan revizyonist ve reformist sendika ağaları, hakim sınıfların yoğun saldırısı karşısında ne yapacaklarını şaşkırdılar. İşçi sınıfının önderleri olduğunu iddia eden bu sahtekarların meskeli düştü. Bunlar birer birer giderek faşist cuntaya teslim oldular.

12 Eylül darbesi emekçi halkı bir kez de ha yeterince örgütlenmemiş, yeterince silah

lanmamış hazırlıksız bir durumda yakaladı. Bu 12 Eylül darbesinin hakim sınıflar açısından kısa süreli başarısını beraberinde getirdi.

12 Eylül darbesi ülkemizde "demokrasinin" hakim sınıfların faşist düzeninin yüzünü gizleyen bir maske olduğunu; onların düzenleri tehdit edildiğinde bu maskeyi kaldırıp atmaktan çekinmediğini gösterdi.

12 Eylül darbesi bir kez daha gösterdi ki; emekçilerin kurtuluşu için bir tek yol vardır. Demokratik Halk Devrimi !

12 Eylül darbesi bir kez daha gösterdi ki; Demokratik Halk Devrimini başarmak için bir tek yol vardır. Örgütlenmek, silahlanmak !

12 Eylül darbesi, Demokratik Halk Devrimini başarmak için oportünizm ve revizyonizmin her türünün halk içindeki etkisinin kırılması gerektiğini gösterdi.

Biz komünistler 12 Eylül darbesinden çıkardığımız derslerle, hakim sınıflara karşı halkın mücadelesini örgütlemeye, yol göstermeye devam ediyoruz, edeceğiz.

Hakim sınıfların 12 Eylül sonrasında ettikleri "başarılar" geçici başarılardır. Kitle hareketlerinin geri çekilmesi geçicidir. Çünkü hakim sınıfların içinde buldukları ekonomik krizi atlama yolları imkansızdır. Bu kriz emperyalizme bağımlı yapının tabii sonucudur. Hakim sınıfları içinde buldukları ekonomik krizin yükünü işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sırtına yıkmak zorundadır. Zam üstüne zam; grevlerin yasaklanması; ücret tasminatının pratikte kaldırılması; ücret dondurulması. İşte 12 Eylülün emekçilere getirdiği budur ! Bu durumda her gün daha yoksullaşan emekçilerin "sağ" ve "sol" terör demogojisi ile uyutulması fazla uzun sürmeyecektir. Bugün geri çekilen kitle eylemleri, demogojinin etkisi azaldıkça; 12 Eylül cuntasının emperyalizm uşağı yüzü, halk düşmanı yüzü açığa çıktıkça yeniden yükselmeye yolunu tatabacaktır.

Görev faşist cuntaya karşı halk yığınlarının direnişini örgütlemek; örgütlenme, silahlanmadır. Görev ülkemizde halk savaşını başlatma görevidir. Biz bu görevlere seve seve dört elle sarıldık.

İşçiler, köylüler, tüm milliyetlerden emekçi halkımız...

Hakim sınıflar bugün topların gölgesinde, darağaçlarının gölgesinde bizleri tehdit ederek "Kimsenin yaptığı yanına kar kalmayacak" diyorlar. Biz de hakim sınıflara, onların uçaklarına sesleniyoruz : "Kimsenin yaptığı yanına bırakmayacağız" Demokratik Halk Devrimi ile komprador patronların toprak ağalarının faşist düzenini yerle bir edeceğiz !

Bugün darağaçlarının gölgesinde tehdit savuranlardan, paşalardan, beylerden bir bir hesap soracağız !

İŞKENCELER BİZİ YILDIRMAZ!

DİRENİŞ...

Faşist cuntacılar bütün çabalarına rağmen direnişi bütünü ile durduramamaktadır. Kitle eylemlerinde önemli bir geri çekilme olmasına rağmen, örgütlü devrimciler hakim sınıfların saldırılarına karşı silahla kendilerini korumaktadırlar. Hakim sınıfların basın ve yayın organları direniş eylemlerini genel olarak suskunlukla geçiştirmekte, buna rağmen yer yer haber vermek zorunda kalmaktadırlar. Mesela onlar, Kasım ayı başında İstanbul'da Acayiş çubesi ekiplerinde görevli Servet Özdemir adlı polislin devrimciler tarafından cezalandırıldığını gizleyememişlerdir. Aynı şekilde Tunceli'nin Nazımiye ilçesinde Kasım ayı başında üç devrimciyi Tunceli'ye götürülen bir jandarma ekibinin de saldırıya uğradığını, Dere nahiyesi yakınında çıkan çatışmada bir teğmen ve iki jandarmanın öldürüldüğünü gizleyememişlerdir.

Turtdışında da direniş faşist cuntanın çeşitli eylemlerle teşhiri şeklinde gelişmektedir. Ekim ayı sonunda Almanya'nın beş şehrinde; Kasım ayı başında Avusturya'da Viyana'da yapılan ahlak grevleri ve yürüyüşlerle faşist cunta ve emperyalistlerin faşist cuntaya desteği teşhir edilmiştir.

Faşist cunta eline geçirdiği devrimcileri akıl alması maddi ve manevi işkenceler uyguluyor. Faşist cuntanın devrimcilerin hakim olduğu mahallelerden topladığı gangler önce toplu halde dayaktan geçiriliyorlar. Gözel - tında sorgulama sırasında tek tek işkence başlıyor. Sıkıyönetim önce 30 güne, daha sonra 90 güne çıkardığı göseltinde tutma süresi ni eline geçirdiği devrimci gençleri işkence ile yılmak, yıldırma için kullanıyor. Hakim sınıfların eline sadece genç oldukları için geçen bir sürü kişiye, işkenceyle yapılmadıkları eylemler kabul ettiriliyor.

Faşist hakim sınıflar şimdi ideolojik sel dırının bir parçası olarak hapisanelerde devrimcilerle faşistlerin barıştığını, bunların konuşmalarının birleştirildiğini yazıyor. Göya sarılıp öpülen devrimci ve faşistlerin boy boy resimleri yayınlanıyor.

Bu resimler, yoğun işkence altında çekilen resimlerdir. Devrimciler ve faşistler can düşmanlarıdır. Bunların bir arada yaşaması, ancak yoğun faşist terörle, en ufak bir direnişin anında ezilmesi ile mümkündür. Ni tekim öyle olmaktadır. Hakim sınıfların süngü ve kurşun zoru ile "barıştırma" siyasetine karşı en küçük bir direniş gösterenler, önce tüm mahkumların gözü önünde dövülmekte; daha sonra işkenceye çekilmektedir.

Hakim sınıflar bu siyasetle, devrimci mahkumlara istiklal marşı söyletmeyi bile büyük başarı olarak kutlamaktadır.

Özellikle İstanbul Davutpaşa ve Selimiye Ankara Mamak zindanları işkencenin en yoğun olduğu yerler durumundadır. İstanbul Davutpaşa'da faşistlerle "barışmayı" reddeden iki devrimci hunharca katledilmiştir. Hakim sınıfların boyalı basını "hapislerde barış" resimlerini boy boy basarken, cinayetleri gözlerden gizlemekte; "barış"ın süngü ile, işkence ile, kurşunla sağlandığını anlatmamaktadır.

Hakim sınıfların işkence ile, cinayete sağladığı "barış" hakim sınıfların gücünün değil; güçsüzlüğünün ifadesidir. Hakim sınıflar bu davranışları ile tüm halkın nefretini derinleştirmekten başka bir şey yapmamaktadırlar.

Halkın intikamı korkunç olacak !

Tüm cinayetlerin, işkencelerin hesabı sorulacaktır !

Baştarafı 3.sayfada

halka yönelen silahları gerçek düşmana emperyalist uçağı hakim sınıflara yöneltmek görevidir.

Bu görevi mutlaka yerine getireceğiz. Hakim sınıfların faşist ordusunu parçalayıp, yıkacağız !

Demokratik Halk Devrimi ile NATO'ya bağımlılık zincirini de parçalayacağız !

12 Eylül darbesi ve nato

12 Eylül darbesinin hemen ertesinde emperyalist ülkelerin başından NATO çevrelerinin 12 Eylül darbesini "seviniçle" karşıladıkları belirtiliyordu.

Nasıl "seviniçle" karşılanasınlar ki; başını Amerikan emperyalizminin çektiği NATO askeri paktı için Türkiye; özellikle İran'ın Amerikan emperyalizmi için geçici olarak kaybedilmesinden sonra Ortadoğu'daki en önemli dayanak, Ortadoğu halklarına karşı en önemli saldırı üssü haline geldi O kadar ki; Amerikan emperyalistleri ve onların uçakları Türkiye İsrail Saudi Arabistan ve Mısır gibi

şu an Ortadoğu'da Amerikan emperyalizminin hakim durumda olduğu ülkeleri, özel bir askeri pakt içinde birleştirme konusunda planlar kurmaya başladılar.

Nasıl "seviniçle" karşılanasınlar ki; 12 Eylül darbecilerinin ilk açıklamaları NATO'ya bağlılık yemini idi.

Nasıl "seviniçle" ki; 12 Eylül darbesini planlayanlar bizzat NATO'nun üst seviye deki yöneticileriydi. Türkiye'de 12 Eylül darbesi olurken, aynı anda bir NATO askeri manevrası da sürmekte idi. 12 Eylül darbesini gerçekleştiren Türk paşalar, bizzat göbekten NATO'ya bağlı idiler; NATO generalleri idiler.

Seviniçlerinin sebepleri; NATO'nun ve Amerikan emperyalizminin 12 Eylül darbesini teşviklemelerinin sebepleri daha sonra açıkça ortaya çıktı. 12 Eylül darbesinin esas olarak Türkiye'deki rejimi sağlaştırmak amacıyla yönelik olduğu ortadadır. Ama darbenin 12 Eylülde olmasının çok önemli dış sebepleri de vardır. Bunlar Ortadoğu'daki gelişmelerle doğrudan bağlantılıdır.

Türkiye'de 12 Eylül darbesi gerçekleşikten kısa süre sonra bölgede İran-İrak savaşı çıktı. Bu bölgenin zaten karışık olan durumu nun bütün karıştırdı. İran-İrak savaşının çıkacağı batılı emperyalistler, bu arada NATO tarafından biliniyordu. İran bu konuda yaptığı açıklamada, belgelere dayanarak, aylarca önce Irak temsilcileri ile Şah döneminin son başbakanı Bahtiyar arasında Paris'te görüşmeler yapıldığını ve detaylı savaş planları hazırlandığını ortaya koydular. İran-İrak savaşı batılı emperyalistler için Ortadoğu'da yeni bir "güvensizlik" kaynağı idi. Bu bilgiye sahip batılı emperyalistler için Türkiye'de "sağlam bir yönetim" in varlığının hayati önemi ortadadır.

Kendi dışında MSP, MHP nin desteğine muh-

12 EYLÜL SIRASINDA TÜRKİYE'DE NATO ASKERİ MANEVRASI

taç her an düşme tehlikesi içinde bulunan bir Demirel hükümetinin bu sağlamağa sahip olmadığı da ortadadır. İşte 12 Eylül darbesinin önemli dış sebeplerinden biri budur.

NATO güneydoğu kanadında Yunanistan bilindiği gibi, 1974 de faşist Türk ordusunun Kıbrıs'a çıkarma yapması ve NATO nun buna doğrudan müdahale etmemesi üzerine NATO nun askeri kanadından çıkıştı. Amerikan emperyalistleri, Yunanistan'ın yeniden NATO askeri kanadına dönmeye için yoğun çaba harcıyorlardı. Bu çabalar 1980 Eylülünde meyve vermiş, Yunanistan NATO'nun askeri kanadına dönmeyi kabul etmişti. Ancak NATO'nun askeri kanadına dönebilmesi için Türkiye'nin de onayı gerekiyordu. Böyle önemli bir konuda, hele hele hakim sınıfların halkı kandırmak için "Yunan düşmanlığı" körükledikleri bir ortamda MSP, MHP destekli ve dış işleri bakanı düşürülmüş bir Demirel hükümetinin olumlu karar almaya imkansızdı.. Halbuki NATO'ya Yunanistan'ın resmen dönmesi öncelikle Amerikan emperyalistleri açısından çok önemli idi. İşte 12 Eylül darbesi bu problemi de çözdü. Yunanistan, Türkiye'nin hakim sınıfların bugün kü faşist cuntasının da onayını alınarak NATO'nun askeri kanadına döndü.

Görüldüğü gibi, 12 Eylül askeri faşist darbesi, Amerikan emperyalizminin, tüm batılı emperyalistlerin çıkarlarına hizmet eden bir darbedir.

Ülkesinin askeri yönden emperyalizme bağlılığının en açık belgesi olan NATO üyesi; yarım milyon genç emekçinin, emperyalizmin çıkarları doğrultusunda Türkiye ve bütün Ortadoğu halklarına karşı silah altına alınması, kullanılması deşektir.

Faşist Türk ordusu; Türkiye halkına, bizzat bu ordu içindeki emekçilerin en ağır düşmanıdır. Bu orduyu parçalamak ve yıkmak;

Devamı 4. sayfa